

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0258/2011

20.6.2011

BETÆNKNING

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union
(2010/2273(INI))

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Ordfører: Traian Ungureanu

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	18
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER.....	22
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	29
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	34

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union (2010/2273(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21, 45 og 47 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og artikel 15, 21, 29, 34 og 35 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 151 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹,
- der henviser til Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet²,
- der henviser til ILO's grundlæggende arbejdstagerrettigheder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁴, rapporten fra 2008 om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF (KOM(2008)0840) og Rådets resolutioner fra november 2007 og april 2009 vedrørende direktiv 2004/38/EF,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (KOM(2009)0313),
- der henviser til den sammenlignende undersøgelse af anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, udarbejdet af European Citizen Action Service (ECAS) på anmodning af Europa-Parlamentets Retsudvalg,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF samt til dens erklærede hensigt om at offentliggøre forenkledte vejledninger for EU-borgerne og gøre bedst mulig brug af internettet,

¹ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

² EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32.

³ EUT L 200 af 7.6.2004, s. 1.

⁴ EUT L 158 af 30.4. 2004, s. 77.

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2007 "Mobilitet, et instrument til at skabe flere og bedre job: Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)" (KOM(2007)0773),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. november 2008 "Konsekvenserne af arbejdskraftens frie bevægelighed som følge af udvidelsen af EU" (KOM(2008)0765),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 "Nye kvalifikationer til nye job, om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet" (KOM(2008)0868),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2010 "Bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling" (KOM)2010)0373),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 "Akten for det indre marked – Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid – "Sammen om fornyet vækst"" (KOM(2011)0206), der omfatter arbejdstagernes mobilitet som et af de tolv centrale instrumenter,
- der henviser til Europa 2020-strategien og især flagskibsinitiativerne "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job" og "Youth on the Move",
- som henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 27. november 2008 om misbrug og omgåelse af retten til fri bevægelighed,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) af 9. marts 2009 om arbejdskraftens arbejdsmæssige og geografiske mobilitet og arbejdstagernes frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om problemer og perspektiver i forbindelse med unionsborgerskabet²,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)³,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om kortlægning af de resterende hindringer for mobiliteten på det indre arbejdsmarked⁴,

¹ EUT L 255 af 30.09.2005, s. 22.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0204.

³ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 23.

⁴ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 14.

- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (KOM(2009)0313),
 - der henviser til udkastet til interimrapport om den sammenlignende undersøgelse af anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, som Retsudvalget har anmodet om, og European Citizen Action Service (ECAS) har udarbejdet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0258/2011),
- A. der henviser til, at det at kunne leve og arbejde i en anden medlemsstat - uanset ens etniske oprindelse - er en af EU's grundlæggende frihedsrettigheder, et grundlæggende element i unionsborgerskabet og anerkendt af traktaterne, men at statistikkerne viser, at alt for få mennesker drager fordel af denne ret til trods for specifikke initiativer til støtte for arbejdstagernes mobilitet;
 - B. der henviser til, at arbejdstagernes mobilitet i EU bør fremmes i hele Den Europæiske Union, hvor der er et ansættelsesbehov;
 - C. der henviser til, at EU's arbejdstagere kan møde vanskeligheder og udfordringer, når de søger beskæftigelse i en værtsmedlemsstat;
 - D. der henviser til, at retten til at bo og arbejde i et andet EU-land er en af Unionens grundlæggende frihedsrettigheder og et grundlæggende, traktatfæstet element i unionsborgerskabet, men at der ifølge statistikkerne og til trods for de specifikke initiativer, der er taget til støtte for arbejdstagernes mobilitet, stadig er for få mennesker, der drager fordel af denne ret;
 - E. der henviser til, at den nuværende mobilitet blandt arbejdstagere ikke er tilstrækkelig til at øge arbejdsmarkedernes effektivitet i EU; der henviser til, at kun 2,3 % af EU's borgere bor i en anden medlemsstat end den, hvori de er statsborgere, men at 17 % har til hensigt at drage fordel af den frie bevægelighed i fremtiden, og at 48 % ville overveje at søge job i et andet land eller en anden region i tilfælde af afskedigelser;
 - F. der påpeger, at arbejdstagernes frie bevægelighed er en positiv samfundsøkonomisk faktor for både EU og medlemsstaterne og udgør en milepæl for EU-integrationen, den økonomiske udvikling, den sociale samhørighed, individets muligheder for at dygtiggøre sig fagligt og bekæmpelsen af fordomme, racisme og fremmedhad, ligesom den kan modvirke de negative følger af den økonomiske krise og gøre det lettere at møde globaliseringens udfordringer ved at inddrage alle interessenter på beslutningstagerplan i en dialog med civilsamfundet;
 - G. der påpeger, at man ved at fremme arbejdstagernes mobilitet yder et positivt bidrag til opfyldelsen af beskæftigelsesmålsætningerne i Europa 2020-strategien; opfordrer Kommissionen til at føje arbejdskraftens mobilitet til flagskibsinitiativerne og

medlemsstaterne til at inkludere aspekterne vedrørende arbejdskraftens geografiske mobilitet, når de udformer deres nationale strategier og reformprogrammer;

- H. der påpeger, at arbejdstagernes mobilitet i Europa hæmmes af manglende fleksibilitet i arbejdsmarkedslovgivningen;
- I. der henviser til, at mobile arbejdstagere fra de lande, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, ifølge Kommissionens meddelelse af 18. november 2008 har haft en positiv indvirkning på økonomien i de medlemsstater, der har taget imod mobile arbejdstagere;
- J. der påpeger, at den udvikling, som på det seneste har fundet sted i vores samfund, bl.a. som følge af industrielle forandringer, globaliseringen, ændringerne i befolkningens sammensætning og udviklingen inden for transportmidler, nødvendiggør en højere grad af mobilitet blandt arbejdstagere;
- K. der henviser til, at der ikke er registreret negative virkninger i de medlemsstater, der ikke har anvendt overgangsforanstaltningerne om fri bevægelighed for arbejdstagere fra de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, men at en række medlemsstater har besluttet fortsat at anvende restriktioner i deres arbejdsmarkeder for statsborgere fra Rumænien og Bulgarien;
- L. der henviser til, at der på trods af EU-retsakter og -programmer, der tager sigte på at fremme fri bevægelighed for arbejdstagere, er lagt hindringer i vejen for den fulde gennemførelse af denne grundlæggende frihedsrettighed (f. eks. sociale, sproglige, kulturelle, juridiske og administrative hindringer, mangelfulde politikker for tilbagevenden, der ikke opfylder behovene hos vandrende arbejdstagere, manglende anerkendelse af mobilitetserfaring, problemer vedrørende ansættelse af ægtefæller eller partnere, og en forsinket proces for anerkendelse af eksamensbeviser og faglige kvalifikationer);
- M. der henviser til, at faglig og geografisk mobilitet hos arbejdstagere i tider med økonomisk krise kan bidrage til at mindske arbejdsløsheden ved at matche udbuddet af arbejdskraft med efterspørgslen samt bidrage til jobskabelsen, til tilpasningen af økonomien, samfundet og befolkningssammensætningen til strukturelle ændringer samt til den økonomiske vækst og EU's konkurrenceevne; der påpeger, at de nuværende procedurer for anerkendelse af faglige kvalifikationer udgør en alvorlig hindring for arbejdskraftens mobilitet i EU;
- N. der henviser til, at disse hindringer og begrænsninger krænker en grundlæggende rettighed for arbejdstagere, gør genrejsningen af EU's økonomier mere vanskelig og kan føre til uheldige virkninger såsom mere illegalt arbejde, en udvidelse af den sorte økonomi og udnyttelse af arbejdstagere;
- O. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af seksuel orientering er forbudt i henhold til artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder;
- P. der henviser til, at den nuværende økonomiske krise har haft negative indvirkninger på mobiliteten og har ramt midlertidigt ansatte og deltidsansatte, hvoraf kvinder udgør hovedparten af de berørte, hårdest;

- Q. der henviser til, at der er store kønsbestemte forskelle for så vidt angår arbejdstagernes mobilitet inden for EU (mænd angiver, at de flytter på grund af et nyt job eller en jobforflyttelse langt oftere end kvinder, henholdsvis 44 % mod 27 %¹); der henviser til, at der er behov for bedre overvågning af mobilitetsfænomenet baseret på data opdelt efter køn;
1. påpeger, at Kommissionens rapport (KOM(2008)0840) konstaterer medlemsstaternes vedvarende overtrædelser af gennemførelsen af direktiv 2004/38/EF, som påvirker udøvelsen af den frie bevægelighed for arbejdstagere, og at denne situation har givet anledning til talrige individuelle klager, andragender, og mere end 40 spørgsmål og forespørgsler fra Parlamentet, hvorfor Kommissionen har indledt fem overtrædelsesprocedurer for ukorrekt anvendelse af direktivet;
 2. bifalder Kommissionens meddelelse (KOM(2010)0373), som beskriver og forklarer den nuværende situation vedrørende fri bevægelighed for arbejdstagere, men beklager manglen på konkrete løsninger på problemerne med mobilitet;
 3. glæder sig over initiativer fra Kommissionens side, såsom "W.O.M.EN Mobility Enhancement Mechanism", og opfordrer den til at udvide og øge rækkevidden af projekter, der sigter mod at forøge kvinders mobilitet på arbejdsmarkedet;
 4. opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme arbejdskraftens mobilitet ved at forelægge en langsigtet, samlet og tværfaglig mobilitetsstrategi for at forbyde alle eksisterende juridiske, administrative og praktiske hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere; anmoder om en konsekvent, effektiv og gennemsigtig politik, der fokuserer på arbejdsmarkedets krav og de økonomiske tendenser;
 5. opfordrer Kommissionen til at styrke arbejdskraftens mobilitet ved at planlægge og fremme yderligere strategier med sigte på udbredelse af forenklet information om vandrende arbejdstageres rettigheder og de fordele, mobiliteten indebærer for den generelle udviklingsproces samt for økonomierne såvel i medlemsstaterne som i EU som helhed; finder, at oplysning af arbejdstagerne, deres familier og andre interesserede parter om deres rettigheder og muligheder og de værktøjer, der står til deres rådighed for så vidt angår fri bevægelighed, er en afgørende faktor for en effektiv gennemførelse af EU-lovgivningen;
 6. er af den opfattelse, at mobilitet kun kan fremmes effektivt gennem væsentlige forbedringer, hvad angår solidaritet og fælles ansvar fra medlemsstaternes side, og gennem fastlæggelse af en klar lovgivningsmæssig ramme for lovlig migration;
 7. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne hindringer for arbejdstagernes mobilitet ved at tilbyde kvinder, der følger deres ægtemænd eller partnere til en anden medlemsstat, relevante tilbud, såsom kurser, for at lette deres integration i det nye sociale og kulturelle miljø, for eksempel sprogkurser og erhvervsuddannelser;
 8. påpeger samtidig, at mobilitet fortsat bør være frivillig; understreger, at der på EU-plan bør gøres en større indsats for at mildne de negative bivirkninger af øget mobilitet,

¹ Undersøgelse fra Eurofound: "Mobility in Europe - the way forward".

herunder hjerne- og ungdomsflugt, samt de negative virkninger på familiesammenhold og børn, når en eller begge forældre arbejder i udlandet;

9. opfordrer medlemsstaterne til at oprette samarbejdsmekanismer, der tager sigte på at afværge de ødelæggende virkninger det kan have på familier, især på børn, at være adskilt fra deres forældre og at opholde sig langt væk fra dem;

Administrativ forenkling og juridiske aspekter

10. minder i betragtning af bestemmelserne i traktaterne og den eksisterende lovgivning om, at medlemsstaterne har et ansvar for at forenkle de administrative procedurer vedrørende udøvelsen af arbejdstagernes frie bevægelighed med henblik på en optimal gennemførelse af denne ret og på at undgå uberettigede, unødvendige eller besværlige administrative procedurer, der begrænser anvendelsen af denne ret;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme strømliningen af den administrative praksis og administrativt samarbejde for at muliggøre synergier mellem nationale myndigheder;
12. opfordrer medlemsstaterne til at skabe mere effektive kommunikationskanaler mellem vandrende arbejdstagere og de relevante offentlige tjenester, således at arbejdstagerne sikres fuld adgang til information om deres rettigheder og forpligtelser;
13. understreger, at "arbejdstagernes rettigheder" kan gennemføres bedre, hvis og når en vandrende arbejdstager fra EU er ansat i en lovligt lønnet beskæftigelse i en værtsmedlemsstat;
14. understreger, at kvindelige arbejdstagere, der flytter til udlandet på grund af arbejde, der involverer børne- eller ældrepleje, såsom stillinger som babysittere, au-pair-piger, barnepiger eller sygeplejersker, ofte er ansat af private familier eller familiemedlemmer, og dermed ender med at arbejde uden en kontrakt eller illegalt og derfor ikke råder over nogen rettigheder og fordele forbundet med social sikring, sundhedspleje osv.;
15. er bekymret over den dårlige gennemførelse og anvendelse af eksisterende direktiver om fri bevægelighed for arbejdstagere, navnlig direktiv 2004/38/EF med hensyn til retten til indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgeres familiemedlemmer, og tunge administrative procedurer og yderligere opholdsdokumenter (arbejdstilladelser, dokumentation for tilfredsstillende bolig), som er uforenelige med direktiv 2004/38/EF;
16. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne gennem kontinuerlig og omfattende overvågning af gennemførelsen af direktiv 2004/38/EF, herunder om nødvendigt at udøve sin ret til at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke overholder reglerne;
17. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres overgangsbestemmelser om adgang til deres arbejdsmarkeder, der på lang sigt kan have negative følger for de grundlæggende værdier og rettigheder som fastlagt i EU-traktaterne, f.eks. fri bevægelighed, ikke-forskelsbehandling og solidaritet samt lige rettigheder; glæder sig derfor over nogle medlemsstaters nylige beslutning om fuldt ud at åbne deres arbejdsmarkeder for visse af

de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004, og beklager de nylige lovforslag i andre medlemsstater, der har til formål at undergrave rettighederne for arbejdstagere for de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om en sådan politik er i strid med EU-lovgivningen;

18. opfordrer Kommissionen til at styrke det nuværende retlige grundlag for anerkendelse af erhvervskvalifikationer, som er fastlagt i direktiv 2005/36/EF;
19. opfordrer Kommissionen til at ændre Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹ for at tage hensyn til Europa-Parlamentets forslag i denne beslutning;
20. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne anvender Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001) om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område; understreger betydningen af Bruxelles I-forordningen med hensyn til sanktioner og bøder for udnyttelse af arbejdstagere;
21. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2004/38/EF uden forskelsbehandling, herunder på grundlag af seksuel orientering; minder Kommissionen om tidligere opfordringer til at sikre fri bevægelighed for alle EU-borgere og deres familier, uanset deres seksuelle orientering;

Sammenhæng med andre politikker

22. bemærker, at retten til fri bevægelighed for arbejdstagere ikke kan ses isoleret fra andre rettigheder og grundlæggende principper i EU, og at respekten for den europæiske sociale model og de rettigheder, der er sikret i den europæiske menneskerettighedskonvention, som afspejlet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, vil give mulighed for anstændige job, tilfredsstillende arbejdsvilkår, herunder beskyttelse og sikkerhed på arbejdspladsen, sociale sikringsrettigheder, ligebehandling, forening af familie- og arbejdsliv og den frie udveksling af tjenesteydelser; understreger, at retten til at stemme ved lokale, regionale og europæiske valg er et vigtigt element i disse rettigheder, og opfordrer til en bedre implementering heraf; bemærker, at retten til at stemme ved nationale valg i oprindelsesmedlemsstaten kan fortabes, og opfordrer til nærmere overvejelser om dette spørgsmål;
23. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en resultattavle over de hindringer, EU-arbejdstagere støder på, når de ønsker at udøve deres ret til fri bevægelighed, og de måder, hvorpå medlemsstaterne håndterer disse hindringer, med henblik på at vurdere, hvorvidt disse hindringer tackles grundigt og effektivt;
24. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig evaluering af den nuværende økonomiske situation i medlemsstaterne med hensyn til arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en bedre harmonisering af migrationspolitikkerne med arbejdsmarkedet med henblik på at afhjælpe problemer med arbejdskraftmangel og fremme den interne produktion;

¹ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

25. bifalder Kommissionens sammenkædning af arbejdstagernes mobilitet med Europa 2020-strategien, da det betragter dette som en afgørende forudsætning for styrkelsen af velfærden i hele EU via en sund og holdbar jobskabelse;
26. understreger vigtigheden af ligebehandling af arbejdstagere kombineret med en tilstrækkelig beskyttelse af deres rettigheder i overensstemmelse med den nationale lovgivning og de kollektive overenskomster i den pågældende medlemsstat; mener, at princippet om samme løn for samme arbejde det samme sted sammen med ligestilling bør gælde i hele EU for at forhindre løndumping og social dumping; understreger, at rettigheder kun vil være til gavn for alle, hvis de implementeres og håndhæves korrekt; opfordrer med henblik herpå Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den frie bevægelighed aldrig udnyttes med henblik på forskelsbehandling, løndumping og social dumping;
27. mener, at der bør ske en tættere samordning af EU's og medlemsstaternes lovgivninger for at forhindre enhver slags hindringer for gennemførelse og anvendelse af arbejdstagernes ret til fri bevægelighed;
28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til under hensyntagen til nærhedsprincippet at sikre den korrekte gennemførelse af den eksisterende lovgivning om ikke-diskrimination, træffe praktiske foranstaltninger til at håndhæve princippet om ligebehandling af vandrende arbejdstagere og bekæmpe fordomme, racisme og fremmedhad;
29. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke EU's politik til bekæmpelse af direkte og indirekte forskelsbehandling, udnyttelse af vandrende arbejdstagere i EU og misbrug af deres rettigheder på grund af deres utilstrækkelige kendskab til sprog og love, der gælder for deres ansættelse i værtsmedlemsstaten;
30. opfordrer medlemsstaterne til at bede de myndigheder, som fører tilsyn med arbejdsmarkedet, være mere opmærksomme på beskyttelsen af vandrende arbejdstageres rettigheder, navnlig ved at forbedre uddannelsen og oplysningen på det arbejdsretlige område;
31. finder, at man forud for vedtagelsen af ændringer af medlemsstaternes lovgivning vedrørende social sikring samt sundheds- og skattesystemet bør foretage en vurdering af, hvilken indvirkning de vil have på arbejdstagernes frie bevægelighed; opfordrer derfor til indførelse af et krav om udførelse af en grænseoverskridende konsekvensanalyse, der kan give detaljerede oplysninger om hindringer for den frie bevægelighed;
32. påpeger, at den øgede grænseoverskridende mobilitet også kræver også en aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter med henblik på at give de pågældende arbejdstagere, herunder især dem med midlertidigt arbejde i udlandet, passende og effektiv information samt støtte og beskyttelse med hensyn til deres sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder;
33. mener, at med henblik på en effektiv gennemførelse af alle politikker, der er berørt af den frie bevægelighed for arbejdstagere, må indsatserne koordineres, navnlig på området for gennemførelsen af det indre marked, koordinering af de sociale sikringsordninger,

supplerende pensionsrettigheder, beskyttelse af arbejdstagere, grænseoverskridende sundhedsydelse, uddannelse og erhvervsuddannelse, skattemæssige foranstaltninger, såsom dem, der har til formål at undgå dobbeltbeskatning, og anti-diskriminationspolitikker;

34. understreger, at restriktioner for arbejdskraftens frie bevægelighed udgør en hindring for et velfungerende indre marked, og at den økonomiske krise viser behovet for at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed;
35. gentager, at medlemsstaterne, når det gælder ansættelse, for at undgå inkonsekvens inden for EU's indre marked skal give Unionens borgere præference og eventuelt give præference til tredjelandstatsborgere, som ansøger om højt kvalificeret beskæftigelse som fastlagt i direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse¹; understreger, at det er vigtigt at give afslag på ansøgninger om et blåt EU-kort inden for de arbejdsmarkedssektorer, hvortil der er begrænset adgang for arbejdstagere fra andre medlemsstater på grundlag af overgangsordninger;
36. opfordrer til en bedre koordinering mellem de europæiske og de nationale institutioner med henblik på at yde bedre information og hjælp til borgerne og overvåge, hvordan retten til fri bevægelighed for arbejdstagere bliver omsat til praksis og brugt af enkeltpersoner, med henblik på at øge arbejdskraftens mobilitet;
37. mener, at tilstrækkelige sociale sikringssystemer i høj grad letter den geografiske og erhvervmæssige mobilitet for arbejdstagere, og at den sociale integration af mobile arbejdstagere og social reintegration af tilbagevendte arbejdstagere skal indgå i politikken om arbejdskraftens mobilitet; understreger i den forbindelse, at anerkendelse af tidligere erhvervede rettigheder og en større forståelse for forskellene mellem de enkelte medlemsstaters systemer er en uomgængelig nødvendighed, som skal fremmes;
38. opfordrer medlemsstaterne til at tackle problemet med skinselvstændighed blandt vandrende arbejdstagere; understreger nødvendigheden af at give disse arbejdstagere adgang til rettigheder og beskyttelse;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe fremmedhad rettet mod alle EU-arbejdstagere ved at tilvejebringe midlerne til integration og information og fremme forståelsen, den kulturelle mangfoldighed og respekten i de medlemsstater, der er vært for vandrende EU-arbejdstagere;
40. understreger, at en effektiv gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed kræver en koordineret indsats fra EU og de nationale myndigheder for at lette og forenkle de administrative procedurer vedrørende spørgsmål, der er indirekte knyttet til denne ret, såsom overførsel af indregistreringer og sikkerhed for adgang til lægejournaler, oprettelse af en omfattende database over nuværende sundhedsarbejders kompetencer, undgåelse af dobbeltbeskatning og klare regler om refusion af lægeudgifter;
41. understreger vigtigheden af, at vandrende arbejdstagere får mulighed for at tage deres

¹ EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17.

erhvervede socialsikringsrettigheder med sig, således at de kan få effektivt gavn heraf;

42. mener, at SMV'er kan fungere som en udløsende faktor for økonomisk genopretning og udvikling, idet de er den primære kilde til jobskabelse; gentager derfor behovet for en EU-forpligtelse til at støtte og udvikle SMV'erne (f.eks. gennem mikrofinansieringsfaciliteten Progress), navnlig gennem arbejdsmarkedspolitikker og faglige uddannelsesprogrammer;
43. opfordrer grænseregionerne til at overveje at indgå aftaler om fremme af arbejdskraftens mobilitet hen over grænserne til gensidig gavn for disse regioner;

Foranstaltninger til fremme af den frie bevægelighed

44. opfordrer medlemsstaterne til at udrydde de eksisterende overgangshindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed for de medlemsstater, der tiltrådte i 2007; er af den opfattelse, at disse hindringer er udtryk for en dobbeltstandard, medfører uheldige virkninger og repræsenterer diskriminerende foranstaltninger over for europæiske borgere, der opfordrer til effektiv håndhævelse af præferenceklausulen i hele EU;
45. mener, at arbejdsstyrkens mobilitet inden for Den Europæiske Union er af afgørende betydning for den økonomiske genopretning og opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger; opfordrer indtrængende de medlemsstater, som stadig pålægger rumænske og bulgarske statsborgere arbejdsmarkedsmæssige restriktioner, til at fjerne dem inden udgangen af 2011 i overensstemmelse med den frist, der er fastsat i tiltrædelsestraktaten;
46. opfordrer til et tættere og mere effektivt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med kontrol af ansættelseskontraktens overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning; påpeger, at gensidig bistand og udveksling af oplysninger skal garanteres mellem medlemsstaterne i tilfælde af overtrædelser; anmoder Kommissionen om at overvåge denne proces;
47. opfordrer de offentlige myndigheder og alle berørte parter til at gøre deres yderste for at øge bevidstheden blandt arbejdstagerne om deres rettigheder og de forskellige instrumenter (arbejdsret, kollektive overenskomster, adfærdskodekser, bestemmelser om social sikring), som regulerer deres ansættelsesforhold samt deres arbejds- og levevilkår;
48. beklager det faldende omfang af arbejdstilsyn i hele EU; understreger, at effektiv kontrol er en forudsætning for at kunne garantere lige behandling og lige konkurrencevilkår; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres tilsyn med arbejdspladser og sikre deres arbejdstilsyn tilstrækkelige ressourcer; opfordrer Kommissionen til at forbedre samarbejdet mellem og koordineringen af arbejdstilsyn;
49. mener, at medlemsstaterne bør sikre, at børn af mobile arbejdstagere fra EU ikke risikerer at få problemer med hensyn til deres nationalitet eller statsborgerskab på grund af deres forældres valg af beskæftigelse, og at de særlige behov blandt børn af mobile arbejdstagere bør undersøges tilstrækkeligt for at sikre en effektiv politisk respons;
50. understreger, at medlemsstaterne bør forbedre situationen for de børn, der efterlades af deres forældre, og hjælpe dem med at udvikle sig normalt og få en uddannelse og et passende socialt liv;

51. udtrykker foruroligelse over det voksende omfang af tvangsarbejde i EU, som på visse områder har tætte forbindelser til organiseret kriminalitet; understreger nødvendigheden af at gøre tvangsarbejde til en hovedprioritet i Europols og Eurojusts aktiviteter; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forstærke deres indsats for at kontrollere, retsforfølge og straffe tvangsarbejde samt sørge for, at dette er omfattet af strafferetten; understreger behovet for foranstaltninger, der sikrer beskyttelsen af ofre for tvangsarbejde;
52. opfordrer Kommissionen til at undersøge og offentliggøre både positive og negative afledte effekter af arbejdskraftens mobilitet for værts- og hjemlande og for EU, hvad samfundsøkonomien og den geografisk samhørighed angår, og fremhæve konsekvenser som f.eks.; økonomiske tab, øget sort arbejde og urimelige arbejdsvilkår som følge af en uklar juridisk situation på grund af overgangsforanstaltninger, manglende bevidsthed hos EU-borgerne om deres rettigheder og resultaterne af medlemsstaternes udskudte foranstaltninger med henblik på integration af EU-arbejdstagere fra 2004- og 2007-integrationsbølgerne; opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at undgå iværksættelsen af overgangsforanstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed for arbejdstagere og har negativ indflydelse på konkurrenceevnen på EU's arbejdsmarkeder, både for enhver nuværende medlemsstat og kommende kandidatlande;
53. opfordrer Kommissionen til at forfølge sine egne initiativer, der sigter på at fremme unge menneskers geografiske mobilitet, ved hjælp af undervisningsforløb omhandlende mobilitet og i den forbindelse at inddrage alle programmer, der vedrører dette emne;
54. glæder sig over Kommissionens plan om at etablere en regelmæssig systematisk vurdering af langsigtet udbud og efterspørgsel på EU's arbejdsmarkeder frem til 2020, opdelt efter sektor, erhverv, kvalifikationsniveau og lande, og opfordrer kraftigt til koordinering af arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikker mellem medlemsstaterne med henblik på at opfylde målene i EU's 2020-strategi om jobskabelse og undgå eventuelle fremtidige indirekte hindringer for udøvelsen af retten til fri bevægelighed, som f.eks. manglende anerkendelse af eksamensbeviser fra andre EU-lande; mener, at planen klart bør identificere, hvor der er mangel på arbejdskraft i EU på kort, mellemlang og lang sigt;
55. opfordrer til, at der udarbejdes og gennemføres egnede foranstaltninger såvel til at bekæmpe den forskelsbehandling og de negative stereotyper, som stadigvæk eksisterer, og som især arbejdstagere fra Øst- og Sydeuropa konfronteres med, som til at fremme integration i modtagerlandet af de arbejdstagere, der gør brug af deres ret til fri bevægelighed;
56. opfordrer myndigheder på alle niveauer til at sikre politisk støtte og øge bevidstheden om mulighederne og fordelene ved mobilitet, især hos dem, der er nye på arbejdsmarkedet, idet Kommissionens koordinerende rolle understreges;
57. mener, at medlemsstaterne bør gøre det nemmere, og at de bør fastlægge generelle kriterier for at anerkende eksamensbeviser og kvalifikationer, da dette meget ofte er en kilde til vanskeligheder for dem, der søger arbejde i en anden medlemsstat end deres oprindelsesstat;
58. tager stærkt afstand fra de medlemsstaters politikker, der aktivt tilskynder andre EU-borgere til at forlade den pågældende medlemsstat; opfordrer Kommissionen til at

efterprøve, om sådanne politikker er i strid med retten til fri bevægelighed;

Arbejdsformidling og information af arbejdstagere

59. understreger og anerkender betydningen af offentlige arbejdsformidlinger, og især EURES-systemet og -netværket, for fremme af arbejdskraftens mobilitet inden for EU, navnlig i grænseoverskridende regioner, gennem oplysninger om ledige stillinger, rettigheder og pligter i forbindelse med migration, herunder immigration, og i forbindelse med grænsearbejde, såvel som oplysninger om uddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder samt arbejds- og levevilkår; understreger den særlige rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller for så vidt angår rådgivning af arbejdstagere i grænseoverskridende partnerskaber; understreger, at EURES fortsat bør anvendes til at fremme fair mobilitet, og opfordrer derfor Kommissionen til fortsat at afsætte økonomiske midler til at støtte det arbejde, som arbejdsmarkedets parter udfører i grænseregioner;
60. opfordrer til at udvikle EURES' institutionelle formåen og styrke dens one stop-struktur, der gør mobilitet lettere for arbejdstagere og deres familier;
61. er bekymret over reduktionen af midlerne til EURES-rådgivere; opfordrer til, at EU forpligter sig til en langsigtet strategi, der tillader EURES og dets personale at udføre sine opgaver effektivt, og bemærker, at dette kun vil være muligt, når midlerne øges;
62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at gøre samarbejdet mellem EURES og de dertil svarende nationale offentlige myndigheder mere produktivt og effektivt;
63. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen at gøre borgerne opmærksom på EURES ved at stille relevant materiale og rådgivning om brugen af EURES til rådighed gennem offentlige jobcentre og derudover ved at organisere møder med henblik på at fremme mobilitet inden for rammerne af videregående uddannelser;
64. mener, at oplysninger til EU's arbejdstagere om fordele, rettigheder og forpligtelser i forbindelse med arbejdskraftens mobilitet bør forbedres yderligere; opfordrer Kommissionen til at koordinere sin indsats med de nationale myndigheder og udvikle links mellem EURES og onlinenetværket SOLVIT til problemløsning med det sigte at øge kvaliteten af den service, der ydes til borgere, der gør brug af deres ret til mobilitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette flersprogede rådgivende organer for vandrende arbejdstagere i EU, navnlig hvor mange af disse arbejdstagere er ansat;
65. understreger, at man i forbindelse med fremme af aktive beskæftigelsespolitikker bør prioritere oplysninger om uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer i hele EU højt;
66. opfordrer indtrængende til at styrke gennemførelsen af Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet¹, der også omhandler de

¹ OL L 288, 1991 10 18, P. 0032 - 0035.

minimumsoplysninger, som arbejdstagere bør modtage fra deres arbejdsgiver om deres arbejdsforhold, herunder alle relevante bestemmelser vedrørende deres arbejdsituation i værtslandet;

67. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremme aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter med henblik på at sikre gennemførelse i praksis og styrkelse af vandrende arbejdstageres rettigheder;
68. understreger behovet for samarbejde mellem arbejdstagere og arbejdsgivere i EURES-netværket;
69. opfordrer til mere dialog og koordination mellem nationale og regionale myndigheder, da de normalt er den første kilde til information for mange borgere, fordi de er tæt på borgerne og har kendskab til deres behov, og opfordrer til i større grad at inddrage arbejdsmarkedets parter;
70. opfordrer medlemsstaterne til en strengere overvågning af rekrutteringsvirksomheders aktiviteter for at sikre, at vandrende arbejdstageres rettigheder ikke krænkes og deres forventninger ikke skuffes, således at arbejdstagernes frie bevægelighed og sociale sikkerhed ikke påvirkes negativt;
71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge situationen for bureauer og organisationer, der tilbyder job til arbejdstagere fra andre medlemsstater, og til at opspore potentielle illegale eller sorte job eller bureauer/organisationer, der udbyder fiktive job;
72. understreger, at arbejdsgiverne i forbindelse med gennemførelse af den frie bevægelighed bør være forpligtede til at give udenlandske arbejdstagere oplysninger om arbejdstagernes rettigheder i det land, hvor arbejdsstedet er beliggende; mener desuden, at der bør etableres flersprogede rådgivende organer for vandrende arbejdstagere i medlemsstaterne;
73. opfordrer Kommissionen til at indlede en oplysningskampagne om skattemæssige virkninger for arbejdstagere, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, med henblik på at skabe bedre forståelse for og gøre opmærksom på mulige løsninger på vigtige forhold, der kan have en tilskyndende eller afskrækkende virkning på arbejdstagerne med hensyn til mobilitet;

Indsamling af færdigheder og viden for at blive mere konkurrencedygtige

74. mener, at man for at sikre og forbedre Europas konkurrenceevne skal give højeste prioritet til investeringer i formel og uformel uddannelse, erhvervsuddannelse, udveksling af erhvervs erfaring og koordinerede aktioner for at fremme arbejdskraftens mobilitet
75. er af den opfattelse, at det er nødvendigt at styrke en aktiv arbejdsmarkedspolitik, navnlig på områderne erhvervsuddannelse og livslang læring, fordi den kan bidrage til øget mobilitet i arbejdsstyrken, lette forandringer ved strukturel arbejdsløshed og give arbejdstagerne mulighed for at tilpasse sig ændringer på arbejdsmarkedet;

76. lykønsker Kommissionen med dens flagskibsinitiativ Youth on the Move og lanceringen af dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job, og glæder sig især over pilotprojektet "Dit første EURES-job" og den foreslåede indsats for indførelse af et europæisk kvalifikationspas;
77. glæder sig over, at unge bibringes de færdigheder, der er nødvendige for at arbejde og leve i andre lande; er af den opfattelse, at folk har ret til at leve og arbejde i et land efter eget valg;
78. mener, at færdigheder og viden, der svarer til specifikke nationale, regionale eller lokale markedsbehov, vil fremme arbejdstagernes mobilitet, og anmoder Kommissionen om at udarbejde en køreplan for krav om kvalifikationer og en vurdering på mellemlang og lang sigt af fremtidige arbejdspladser, hvor der er match mellem udbud og efterspørgsel af færdigheder, såvel som prognoser på mellemlang og lang sigt for mangel på arbejdskraft inden for udvalgte erhverv, der kan opstå som følge af demografiske ændringer og befolkningens aldring;
79. er af den opfattelse, at mobilitet i arbejdsstyrken er en tovejsproces: på den ene side fører mobilitet til erhvervelse af færdigheder og viden gennem alle mulige former for undervisning, således at den erhvervsaktive befolkning forberedes på konkurrencen i søgningen efter et job, og på den anden side kan mobile arbejdstagere opgradere deres færdigheder og viden ved hjælp af mobiliteten, idet de samler mere praktisk erfaring og viden i det nye job;
80. mener, at mobilitet navnlig skal fremmes inden for erhvervsuddannelserne, da der stadigvæk er stor mangel på dette område; fremhæver vigtigheden af programmer som Leonardo, og opfordrer medlemsstaterne og virksomheder, der er involveret i erhvervsuddannelse, til at gøre mere brug af disse programmer og også til at gøre det nemmere at benytte sig af dem;
81. håber også, at de nye kompetencer, som mobile arbejdstagere erhverver, når de bevæger sig rundt, vil blive værdsat, således at deres individuelle potentiale vil blive anerkendt, og deres muligheder for varig erhvervsmæssig integration forbedres;
82. mener, at unge arbejdstagere ikke bør være det eneste fokus, og at der er behov for målrettede strategier, der fremmer og letter den frie bevægelighed for forskellige kategorier af arbejdstagere baseret på deres særlige karakteristika (alder, køn, kvalifikationer, tilhørsforhold til sårbare grupper og minoriteter) og behov, således at mobilitet bliver mulig for alle kategorier af arbejdstagere;
83. opfordrer medlemsstaterne til at skræddersy deres strategier for livslang læring og erhvervsuddannelse i overensstemmelse med udviklingen på arbejdsmarkedet og give kvalifikationer, der kan overføres, og som har en bredere geografisk og videnskabsmæssig dækning, med henblik på at matche dem hensigtsmæssigt med udbuddet af arbejdspladser;
84. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om at opnå højere sammenlignelighed af skolers og universiteters undervisningsplaner og undervisningssystemer inden for EU gennem forenklet gensidig anerkendelse af eksamensbeviser med henblik på også at fremme gensidig anerkendelse af

uddannelsesmæssige kvalifikationer, hvilket er uomgængeligt; understreger imidlertid, at dette ikke er det samme som anerkendelse af kvalifikationer til de lovregulerede erhverv, selv om Parlamentet gerne ser en mere liberaliseret adgang i almindelighed til disse erhverv; glæder sig i denne sammenhæng over, at der indgås stadig flere aftaler om grænseoverskridende samarbejde mellem højskoler og universiteter, og opfordrer medlemsstaterne til at støtte denne udvikling;

85. opfordrer medlemsstaterne til at øge SMV'ernes deltagelse i livslang læring ved at skabe incitamentter dertil for deres arbejdstagere og arbejdsgivere, med særlig vægt på undervisning i sprog og ny teknologi, også svarende til arbejdsmarkedets krav, idet størstedelen af Europas arbejdsstyrke er ansat i SMV'er; mener ved hjælp af disse foranstaltninger ikke blot at skabe et mere konkurrencedygtigt Europa, men også at styrke mobiliteten og således afhjælpe det problem, at man i en række medlemsstater ikke kan få ledige stillinger besat;
86. er af den opfattelse, at der skal findes en bedre synergi mellem programmer med sigte på at fremme den frie bevægelighed for studerende, personer under erhvervsuddannelse og praktikanter, og programmer, som specifikt sigter mod at fremme den frie bevægelighed for arbejdstagere;
87. opfordrer medlemsstaterne til med hjælp fra Kommissionen og arbejdsmarkedets parter at skabe strukturer til støtte af sprogindlæring og til undervisning i værtsmedlemsstatens kulturelle traditioner for vandrende arbejdstageres familier, navnlig fordi disse faktorer fortsat udgør en hindring for europæiske borgeres mobilitet;
88. mener, at utilstrækkeligt kendskab til sprog (især hvad voksne angår) fortsat udgør en vigtig hindring for arbejdskraftens mobilitet og kan føre til øget sort arbejde; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at fremme fremmedsprogsundervisningen og udvide den i alle typer skoler, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på dette område;
89. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Spørgsmålet om arbejdskraftmigration inden for EU har længe været opfattet som et potentielt problem for ubalancer på nationalt plan med hensyn til mangel på udbuddet af arbejdskraft og påvirket kollektive overenskomstforhandlinger og lønninger inden for værtslandene. Selv om begrebet "arbejdskraftens frie bevægelighed" har været til stede i traktaterne som en garanti for gennemførelsen af det indre marked og for styrkelse af en sand europæisk identitet, har medlemsstaterne fået tildelt retten til at bevare midlertidige hindringer i overgangsperioder, hvad angår at åbne arbejdsmarkedet for de nye medlemsstater.

Historisk set har frygten altid været fokuseret på to hovedaspekter: stor tilstrømning af indvandrere fra fattigere lande, der kommer til de mere velstående lande, med tab af arbejdspladser for statsborgerne i værtslandene, eller i bedste fald en nedgang i lønniveauet, til følge.

Imidlertid har nye undersøgelser vist, at denne frygt aldrig er blevet til virkelighed, og at arbejdskraftmigration tværtimod har vist sig at have en gavnlig effekt for EU som helhed. Dette resultat skyldes en naturlig konvergens af arbejdskraftudbud og -efterspørgsel, som gjorde, at visse stillinger ikke blev efterspurgt af landets statsborgere og i stedet besat af vandrende arbejdstagere. I dette tilfælde var den merværdi, det bidrog med til EU's nettovelfærd, tydelig, da der hverken var ledige stillinger eller fald i produktiviteten i medlemsstaterne, men en øget indkomst for de arbejdstagere, der valgte at udføre deres tjenesteydelser i en anden medlemsstat. Desuden faldt den ulovlige indvandring af arbejdskraft, da der ikke var nogen grund til at omgå loven, og der var klare tegn på integrationstendenser inden for værtslandene.

Selv om der blev konstateret gavnlige aspekter af arbejdskraftmigration, er der nogle spørgsmål, man må overveje, når man taler om fri bevægelighed for arbejdstagere. Af data fra 2008 fremgår det, at 2,3 % af EU's borgere (11,3 millioner mennesker) har taget ophold i en anden medlemsstat end den stat, hvor de er statsborgere, og mange flere gør brug af denne ret på et eller andet tidspunkt i deres liv. Ifølge en Eurobarometer-undersøgelse, som er foretaget for nylig, svarede 10 % af de adspurgte i EU-27, at de på et tidspunkt havde boet og arbejdet i et andet land, mens 17 % havde til hensigt at drage fordel af den frie bevægelighed i fremtiden. Dette indikerer, at migrationsstrømmen af arbejdstagere ikke var ekstremt høj, da det kræver yderligere foranstaltninger for arbejdstagerne at skifte job til et nyt land. Mere præcist risikerer det at medføre problemer i forbindelse med kulturskifte, tilpasning til nye sprog, fremmedgørelse fra familier, og der er også andre hindringer forbundet med at nyde den fulde udøvelse af den frie bevægelighed. Af samme grund har Kommissionen fremlagt meddelelsen "Bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling", som giver et meget klart billede af den nuværende situation.

I betragtning af konklusionerne fra den seneste meddelelse fra Kommissionen har ordføreren koncentreret sin opmærksomhed om midler og strategier, der kan forbedre situationen og bekræfte det europæiske tilsagn om at styrke retten til fri bevægelighed for arbejdstagere.

Det springende punkt, hvad angår den strategi, der skal vedtages på europæisk plan, er, at arbejdskraftens frie bevægelighed er en ret, som borgerne har, og at der ikke registreres nogen

negative effekter på arbejdsmarkedene af udøvelsen af denne ret. Således spiller medlemsstaterne sammen med deres lokale og regionale myndigheder en afgørende rolle i forbindelse med at gøre det lettere at udøve denne rettighed og korrekt og fyldestgørende gennemførelse af eksisterende lovgivning. Der er endvidere et stort behov for samarbejde om at bygge bro over nationale lovgivninger med de europæiske lovgivninger med henblik på at sikre et forbud mod eventuelle direkte eller indirekte hindringer, især i forbindelse med diskriminerende adfærd på baggrund af nationalitet, afslag på tildeling af rettigheder for familiemedlemmer, sociale sikringsordninger og andre hindringer, som kan forhindre eller demotivere arbejdstagere i at bevæge sig frit i deres søgen efter et job.

De foranstaltninger, der foreslås i betænkningen, er struktureret på en sådan måde, at de løser de største problemer i forbindelse med retten til fri bevægelighed. Da det at skifte job og land ikke kun afspejles i bestemmelserne i arbejdsmarkedspolitikkerne, er der først og fremmest behov for følgende foranstaltninger: en konvergens med andre eksisterende politikker og strategier med henblik på at lette arbejdstagernes overgang til værtsstaten. Disse omfatter foranstaltninger, der træffes på området for gennemførelsen af det indre marked, koordinering af de sociale sikringsordninger, supplerende pensionsrettigheder, beskyttelse af arbejdstagere, uddannelse og erhvervsuddannelse, sprogkrav, skattemæssige foranstaltninger, såsom dem, der har til formål at undgå dobbeltbeskatning, og anti-diskriminationspolitikker. Endvidere er bestemmelser vedrørende familiemedlemmers rettigheder lige så vigtige som dem, der er direkte knyttet til de jobsøgende, idet nægtelse af disse rettigheder kan lægge nye hindringer i vejen for at tage et job i en anden medlemsstat.

For det andet er der et klart behov for at sammenholde virkningerne af arbejdskraftmigration med de eksisterende strategier på europæisk plan, navnlig EU-2020, og med en styrkelse af SMV'ers rolle. Det er af afgørende betydning at engagere SMV'er i spørgsmålet. Deres udvikling vil give flere arbejdspladser, og deres dynamiske adfærd kan føre til en cyklisk migration af arbejdstagere, som i sidste ende vil resultere i opgradering af kvalifikationer gennem "learning by doing" eller ved at løfte i flok og bevare et konkurrencepræget miljø, der vil føre til bedre slutprodukter.

Den nuværende situation og de indhøstede erfaringer fra finanskrisen har ført til en række nye muligheder for at sætte nyt skub i de økonomiske resultater og øge beskæftigelsesfrekvensen. Til dette formål er gevinsten fra arbejdskraftens mobilitet af stor betydning, da det vil skabe mere socioøkonomisk konvergens samt løbende fælles erfaringer til gavn for både arbejdsgivere og arbejdstagere. Desuden vil målsætningen om jobskabelse blive bedre opfyldt, hvis arbejdskraftens mobilitet gennemføres fuldt ud.

Endelig fokuserer ordføreren på betydningen af information og viden. En fælles tendens i de fleste medlemsstater er relateret til et utilfredsstillende niveau af eksisterende oplysninger vedrørende rettigheder og forpligtelser, som borgerne har brug for at have kendskab til. Arbejdskraftens mobilitet skal fremmes bedre, og der skal være let adgang til information for alle berørte personer. I denne forbindelse er EU-institutionernes og de nationale regerings rolle afgørende, da de har brug for at samarbejde og undgå situationer med asymmetrisk information. Da jobsammensætningen viste en skiftende tendens, kan behovet for opkvalificering og understregning af uddannelses betydning ikke overses. Derfor giver ordføreren udtryk for en klar holdning med hensyn til at gøre yderligere bestræbelser for alle typer uddannelsesprogrammer med det klare formål at gøre arbejdsstyrken i stand til at

imødegå fremtidens behov og udfordringer. I denne forbindelse fremhæves koordination mellem uddannelsespolitikker og hurtigere anerkendelse af eksamensbeviser for at forbedre udsigterne til en fælles forståelse af, hvordan vi skal forberede den erhvervsaktive befolkning på ændringerne og konkurrencepresset fra markedet.

Hovedbudskabet i rapporten er, at så længe der ikke registreres negative effekter af arbejdskraftens mobilitet, især efter integrationsbølgerne i 2004 og 2007, er der ingen socioøkonomiske årsager til at opretholde hindringer for adgang til et nyt jobmarked, især ikke for rumænske og bulgarske statsborgere. Nationale politikker skal bringes tættere på de europæiske strategier for at kunne opnå resultater på det forventede niveau i forhold til velfærd og fremskridt. Endvidere kan arbejdskraftens frie bevægelighed, i en tid med globaliserede markeder og demografiske ændringer, løse problemet med et rentabelt match mellem arbejdskraftudbud og -efterspørgsel. For at opnå et sådant ønske skal der være fokus på at gennemføre den eksisterende lovgivning og anvende reglerne samt fremme koordinerede aktioner i form af anerkendelse af eksamensbeviser, udvikling af fremtidige uddannelsessystemer med henblik på at imødekomme markedets behov og opretholde en høj grad af konkurrencemæssige fordele i tilknytning til kvalifikationer samt andre rettigheder, som arbejdstagere skal udøve for at kunne opholde sig og udføre deres opgaver i et nyt land. Alle unødvendige administrative procedurer, der kan forsinke eller forhindre udøvelsen af arbejdstagernes frie bevægelighed, betragtes som uberettiget og kræver øjeblikkelig afhjælpning, da de udgør en byrde uden hverken økonomiske eller sociale begrundelser.

For at få en grundig forståelse af den aktuelle situation såvel som arbejdsmarkedernes fremtidige udvikling er ordføreren overbevist om, at Kommissionens gode indsats med hensyn til at håndhæve og støtte arbejdskraftens mobilitet skal styrkes, og at der er behov for en grundigere analyse af overtrædelsesprocedurer, der er målrettet mod medlemsstater, der ikke opfylder kravene, og af tendenser inden for arbejdskraftens mobilitet, hvad angår færdigheder, sektorer og geografiske områder, og at der er behov for at fremlægge en langsigtet, omfattende, tværfaglig mobilitetsstrategi med henblik på at analysere og fjerne alle eksisterende juridiske, administrative og praktiske hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed. Den økonomiske begrundelse for åbning af arbejdsmarkederne er for tiden mere tydelig end nogensinde. Overprotektionisme af arbejdskraftens mobilitet vil medføre stigende adskillelse mellem medlemsstaterne og en mistillid, som risikerer at påvirke EU's resultater som global aktør og svække EU's konkurrencemæssige position. Det er nu, EU's medlemsstater skal arbejde og vokse sammen.

25.5.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union
(2010/2273(INI))

Ordfører: Vilija Blinkevičiūtė

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til artikel 151 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet¹,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 med titlen Akten for det indre marked – Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid – "Sammen om fornyet vækst" (KOM(2011)0206), der omfatter arbejdstagernes mobilitet som et af de tolv centrale instrumenter,
 - der henviser til del I, litra g), i den europæiske pagt om indvandring og asyl², der er vedtaget af Rådet, som opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte ambitiøse politikker til at fremme en harmonisk integration af lovlige indvandrere, herunder specifikke foranstaltninger for at lette sprogindlæringen og adgangen til beskæftigelse,
- A. der henviser til, at arbejdstagernes mobilitet i EU bør fremmes i hele Den Europæiske Union, hvor der er et ansættelsesbehov,

¹ EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32.

² Jf. Rådets dokument nr. 13440/08.

- B. der henviser til, at EU's arbejdstagere kan møde vanskeligheder og udfordringer, når de søger beskæftigelse i en værtsmedlemsstat,
1. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke EU's politik til bekæmpelse af direkte og indirekte forskelsbehandling (med særlig vægt på bekæmpelsen af forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse), udnyttelse af vandrende arbejdstagere i EU og misbrug af deres rettigheder på grund af deres utilstrækkelige kendskab til sprog og love, der gælder for deres ansættelse i værtsmedlemsstaten;
 2. mener, at vandrende arbejdstagere bør kunne kommunikere på et af de officielle sprog i deres værtsmedlemsstat for at give dem mulighed for at blive integreret og opnå optimal produktivitet på deres arbejdsplads, og mener, at medlemsstaterne bør have ret til at fastsætte sproglige kompetencer for visse faglige og tekniske job; mener derfor, at sprogkurser i værtsmedlemsstaterne bør stilles gratis til rådighed for vandrende arbejdstagere; beklager dog medlemsstaternes politikker, der har til formål at begrænse EU's arbejdstageres adgang til social sikring eller sociale tjenesteydelser ved at lade den afhænge af kravet om kendskab til værtsmedlemsstatens sprog;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe fremmedhad ved at tilvejebringe midlerne til integration og information og fremme forståelse, kulturel mangfoldighed og respekt i de medlemsstater, der er vært for vandrende arbejdstagere;
 4. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2004/38/EF uden forskelsbehandling, herunder på grund af seksuel orientering; minder Kommissionen om tidligere opfordringer til at sikre fri bevægelighed for alle EU-borgere og deres familier, herunder både registrerede partnerskaber og ægteskaber, uanset deres seksuelle orientering;
 5. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser¹, og glæder sig over det kommende initiativ som annonceret af Kommissionen til at forbedre og styrke direktivets gennemførelse, anvendelse og håndhævelse;
 6. er af den opfattelse, at mobilitet kun kan fremmes effektivt gennem væsentlige forbedringer, hvad angår solidaritet og fælles ansvar fra medlemsstaternes side, og gennem fastlæggelse af en klar lovgivningsmæssig ramme for lovlig migration;
 7. understreger, at arbejdstagernes mobilitet kan være et meget nyttigt redskab til styrkelse af SMV'ers konkurrenceevne, da de tegner sig for 67,1 % af arbejdspladserne i EU;
 8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktiv formidling til EU-borgerne om mulighederne i forbindelse med den frie bevægelighed for arbejdstagere og at præsentere fordelene for det europæiske arbejdsmarked;
 9. understreger, at et af Den Europæiske Unions vigtigste resultater er at skabe et område uden indre grænser, hvor EU-borgere og tredjelandstatsborgere kan bevæge sig og

¹ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

arbejde frit;

10. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres overgangsbestemmelser om adgang til deres arbejdsmarkeder, der på lang sigt kan have negative følger for de grundlæggende værdier og rettigheder som fastlagt i EU-traktaterne, f.eks. fri bevægelighed, ikke-forskelsbehandling og solidaritet samt lige rettigheder; glæder sig derfor over nogle medlemsstaters nylige beslutning om fuldt ud at åbne deres arbejdsmarkeder for visse af de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004, og beklager de nylige lovforslag i andre medlemsstater, der har til formål at undergrave rettighederne for arbejdstagere for de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om en sådan politik er i strid med EU-lovgivningen;
11. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre en korrekt gennemførelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område¹ med henblik på at styrke og forenkle retten til fri bevægelighed og ophold for alle unionsborgere og deres familiemedlemmer; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af dette direktiv;
12. understreger, at restriktioner for arbejdskraftens frie bevægelighed udgør en hindring for et velfungerende indre marked, og at den økonomiske krise viser behovet for at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed, som er selv-regulerende, giver fleksibilitet, og reducerer sort arbejde og den naturlige arbejdsløshed;
13. gentager, at medlemsstaterne, når det gælder ansættelse, for at undgå inkonsekvens inden for EU's indre marked skal give Unionens borgere præference og eventuelt give præference til tredjelandsstatsborgere, som ansøger om højt kvalificeret beskæftigelse som fastlagt i direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse²; understreger, at det er vigtigt at give afslag på ansøgninger om et blått EU-kort inden for de arbejdsmarkedssektorer, hvortil der er begrænset adgang for arbejdstagere fra andre medlemsstater på grundlag af overgangsordninger;
14. bemærker, at fremme af arbejdstagernes mobilitet baseret på europæisk lov skal suppleres af EU-lovgivning, som sikrer rimelige arbejdsvilkår og ligebehandling for vandrende arbejdstagere samt foreskriver effektive sanktioner, retsmidler og erstatningsmuligheder i tilfælde af krænkelse af arbejdstagernes rettigheder som værktøjer til at mindske ulighederne mellem arbejdstagerne i EU; erkender, at der bør ydes passende juridisk bistand til grænsearbejdere under sådanne omstændigheder;
15. understreger, at "arbejdstagernes rettigheder" kun kan gennemføres, hvis og når en vandrende arbejdstager fra EU er ansat i en lovligt lønnet beskæftigelse i en værtsmedlemsstat;
16. mener, at arbejdsstyrkens mobilitet inden for Den Europæiske Union er af afgørende betydning for den økonomiske genopretning og opfyldelsen af Europa 2020-strategiens

¹ EUT L 158 af 30.4. 2004, s. 77.

² EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17.

målsætninger; opfordrer indtrængende de medlemsstater, som stadig pålægger rumænske og bulgarske statsborgere arbejdsmarkedsrestriktioner, til at fjerne dem inden udgangen af 2011 i overensstemmelse med den frist, der er fastsat i tiltrædelsestraktaten;

17. opfordrer til et tættere og mere effektivt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med kontrol af ansættelseskontraktens overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning; påpeger, at gensidig bistand og udveksling af oplysninger skal garanteres mellem medlemsstaterne i tilfælde af overtrædelser; anmoder Kommissionen om at overvåge denne proces;
18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at styrke gennemførelsen af direktiv 91/533/EØF for så vidt angår det minimum af oplysninger, som arbejdstagerne skal modtage fra deres arbejdsgiver om deres ansættelsesforhold, herunder alle relevante bestemmelser om deres beskæftigelsessituation i værtsmedlemsstaten;
19. bemærker, at EU's vandrende arbejdstagere måske ikke er bevidste om deres rettigheder med hensyn til sociale, uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige tjenesteydelser i værtslandet, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at styrke formidlingen af oplysninger om rettighederne, mulighederne og instrumenterne vedrørende den frie bevægelighed til vandrende arbejdstagere, både i fællesskab og på individuel basis;
20. opfordrer Kommissionen til at styrke det nuværende retlige grundlag for anerkendelse af eksamensbeviser og erhvervs kvalifikationer;
21. opfordrer Kommissionen til at gøre brug af EURES-netværket og andre europæiske instrumenter, der tilbyder rådgivning og assistance til placering og rekruttering med henblik på at tilvejebringe mere tilgængelige og gennemskuelige oplysninger om de rettigheder, som familiemedlemmer til vandrende arbejdstagere har, især hvad angår deres ret til arbejde, deres sociale rettigheder og deres børns ret til undervisning i værtsmedlemsstaten;
22. påpeger, at øget mobilitet blandt arbejdstagerne også kræver aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter, og især fagforeningerne, for at give de pågældende arbejdstagere, især dem, der midlertidigt arbejder i udlandet, tilstrækkelig og effektiv information, støtte og beskyttelse med hensyn til deres sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder;
23. opfordrer medlemsstaterne til at føre strengere kontrol med vikarbureauers arbejde og bekæmpe misbrug af vandrende arbejdstagere i EU for at sikre, at rettighederne for disse vandrende arbejdstagere respekteres;
24. opfordrer Kommissionen til at ændre Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹ for at tage hensyn til Europa-Parlamentets forslag i denne beslutning;
25. opfordrer til forbedret samarbejde mellem EU, medlemsstaterne og tredjelande med hensyn til udvikling af vellykket, fair og gennemskuelig EU-indvandring og politikker for migration inden for EU for arbejdstagere fra tredjelande med udgangspunkt i solidaritet

¹ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

med tredjelande samt EU-arbejdsmarkedets behov i forbindelse med dets aktuelle demografiske udfordringer og udsigter til økonomisk udvikling;

26. bemærker, at EU-borgere, der arbejder i en anden medlemsstat, kan miste deres ret til at stemme ved nationale valg efter kortere eller længere perioder; mener, at Kommissionen bør revidere denne situation med medlemsstaterne, og at bevidsthed om retten til at stille op til valg og stemme ved både lokale valg og valg til Europa-Parlamentet bør fremmes;
27. mener, at medlemsstaterne bør sikre, at børn af mobile arbejdstagere fra EU ikke risikerer at få problemer med hensyn til deres nationalitet eller statsborgerskab på grund af deres forældres valg af beskæftigelse, og at de særlige behov blandt børn af mobile arbejdstagere bør undersøges tilstrækkeligt for at sikre en effektiv politisk respons.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	25.5.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 40 -: 4 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Csaba Sógor, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Mara Bizzotto, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Marian-Jean Marinescu, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Marie-Christine Vergiat
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Knut Fleckenstein

31.5.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union
(2010/2273(INI))

Ordfører for udtalelse: Andrea Češková

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at den nuværende økonomiske krise har haft negative indvirkninger på mobiliteten og har ramt midlertidigt ansatte og deltidsansatte, hvoraf kvinder udgør hovedparten af de berørte, hårdest,
- B. der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel (kvinder i EU tjener i gennemsnit omkring 17,5 % mindre end mænd for det samme arbejde¹), det kønsopdelte arbejdsmarked, manglen på passende arbejdsvilkår, vedholdende stereotyper samt risikoen for forskelsbehandling på grund af køn udgør store hindringer for kvinders mobilitet; der henviser til, at faktorer relateret til familie og sociale netværk, børnepasning, boligforhold og lokale miljøforhold også udgør en hindring for kvinder, som udøver retten til fri bevægelighed,
- C. der henviser til, at der er store kønsbestemte forskelle for så vidt angår arbejdstagernes mobilitet inden for EU (mænd angiver, at de flytter på grund af et nyt job eller en jobforflyttelse langt oftere end kvinder, henholdsvis 44 % mod 27 %²); der henviser til, at der er behov for bedre overvågning af mobilitetsfænomenet baseret på data opdelt efter køn,

¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Fremskridt i ligestillingen mellem mænd og kvinder – Årsrapport 2010 (SEK(2011)193).

² Undersøgelse fra Eurofound: "Mobility in Europe - the way forward".

1. opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om lige løn for mænd og kvinder ¹ i Europa; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle nationale politikker (som kvinder er med til at udforme), som vil udrydde de kønsbestemte lønforskelle og fokusere på kvinders integrationen på arbejdsmarkedet, samt fremme lige muligheder som faktorer, der bidrager til at øge EU-arbejdstageres mobilitet;
2. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at offentliggøre oplysninger om lønninger i den offentlige sektor og gøre aflønningstendenser mere gennemsigtige for at afværge, at lønforskellene opretholdes eller forøges;
3. udtrykker sin bekymring over det høje niveau af "hjernespid" blandt kvinder, dvs. underudnyttelse af kvalifikationer, som de mobile arbejdstagere besidder, hvilket er særlig udtalt inden for den meget kvindedominerede sektor for pleje og husligt arbejde; opfordrer i denne forbindelse indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre EU-forordningerne vedrørende anerkendelse af kvalifikationer korrekt;
4. understreger, at kvindelige arbejdstagere, der flytter til udlandet på grund af arbejde, der involverer børne- eller ældrepleje, såsom stillinger som babysittere, au-pair-piger, barnepiger eller sygeplejersker, ofte er ansat af private familier eller familiemedlemmer, og dermed ender med at arbejde uden en kontrakt eller illegalt og derfor ikke råder over nogen rettigheder og fordele forbundet med social sikring, sundhedspleje osv.;
5. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2004/38/EF uden forskelsbehandling, herunder på grundlag af seksuel orientering; minder Kommissionen om tidligere opfordringer til at sikre fri bevægelighed for alle EU-borgere og deres familier, herunder både registrerede partnerskaber og ægteskaber, uanset deres seksuelle orientering;
6. opfordrer medlemsstaterne til at overvåge situationen for arbejdstagere inden for barne- og ældreplejen og forsyne kvindelige arbejdstagere, der flytter til udlandet for sådanne job, med alle de nødvendige oplysninger, herunder om mulighederne for at få legal ansættelse og uddannelse på området, om sociale rettigheder, sundhedspleje, osv., og også selv yde rådgivning om lovlig beskæftigelse samt advare dem mod de potentielle farer på det sorte arbejdsmarked;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge situationen for bureauer og organisationer, der tilbyder job til arbejdstagere fra andre medlemsstater, og til at opspore potentielle illegale eller sorte job eller bureauer/organisationer, der udbyder fiktive job;
8. opfordrer medlemsstaterne til i de tilfælde, hvor arbejdstagere flytter med en ægtefælle eller partner og børn, at stille tilstrækkelige – og flersprogede – ydelser til rådighed for familieenheden, såsom børnepasningsmuligheder, børnehaver, skoler og lægehjælp samt gratis adgang til offentlige arbejdsformidlinger for at hjælpe ægtefæller eller partnere, der flytter til en anden medlemsstat, med at finde et job;

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

9. gør Kommissionen opmærksom på de eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne, når det gælder børnetilskud, især til store familier, som forårsager forskelsbehandling i forbindelse med gennemførelsen af princippet om fri bevægelighed for arbejdstagere;
10. understreger, at medlemsstaterne bør forbedre situationen for de børn, der efterlades af deres forældre, og hjælpe dem med at udvikle sig normalt og få en uddannelse og et passende socialt liv;
11. understreger, at en forlængelse af fristen for at fjerne de midlertidige barrierer for den frie bevægelighed for arbejdstagere for de medlemsstater, der tiltrådte i 2007, vil have specielt uheldige følger for kvinder, der er ramt af den stigende arbejdsløshed, der opstod efter den økonomiske krise, fordi de ikke har de samme fleksibilitetsmuligheder som mænd; fremhæver den kendsgerning, at de vil blive endnu mere udsat for fattigdom, social marginalisering og udstødelse, hvis deres ret til fri bevægelighed fortsat begrænses;
12. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag, der kan skabe betingelserne for, at familier med børn kan gøre brug af deres ret til mobilitet, ved at fastsætte bindende mål for adgang til børnepasning og plejeorlov, såsom fædreorlov; opfordrer medlemsstaterne til at integrere børn af arbejdstagere i deres uddannelsessystemer gennem anvendelse af retten til fri bevægelighed;
13. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre alt for at sikre gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og erhvervsmæssige kvalifikationer, og for at gøre det muligt at sammenregne indbetalte socialsikringsbidrag med henblik på at opnå ret til socialsikring og velfærdsydelse;
14. opfordrer medlemsstaterne til at oprette samarbejdsmechanismer, der tager sigte på at afværge de ødelæggende virkninger det kan have på familier, især på børn, at være adskilt fra deres forældre og at opholde sig langt væk fra dem;
15. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at give arbejdstagere og deres familier fyldestgørende oplysninger om og mulighed for at deltage i sociale netværk, således at de kan blive informeret på et sprog, som de forstår, om de rettigheder og potentielle fordele, som står til rådighed for dem i værtsmedlemsstaten, såsom adgang til offentlige arbejdsformidlinger, navnlig rettigheder og fordele vedrørende social sikkerhed, børnepasning, pleje af personer, som ikke er i stand til at klare sig selv, sundhed og uddannelsesmuligheder, som f.eks. sprogkurser, samt aktiviteter i lokalsamfundet; mener, at der bør oprettes et fælles online informationsmiljø i medlemsstaterne for at sikre adgang til fyldestgørende informationer;
16. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne hindringer for arbejdstagernes mobilitet ved at tilbyde kvinder, der følger deres ægtemænd eller partnere til en anden medlemsstat, relevante tilbud, såsom kurser, for at lette deres integration i det nye sociale og kulturelle miljø, for eksempel sprogkurser og erhvervsuddannelser;
17. glæder sig over initiativer fra Kommissionens side, såsom "WO.M.EN Mobility Enhancement Mechanism", og opfordrer den til at udvide og øge rækkevidden af projekter, der sigter mod at forøge kvinders mobilitet på arbejdsmarkedet;

18. opfordrer medlemsstaterne til at oprette kontaktpunkter for mobile arbejdstagere, der arbejder hjemme eller inden for plejesektoren med et individuelt forhold til deres arbejdsgiver, for at give dem værktøjerne til at etablere et netværk, der sætter dem i stand til at holde sig informeret om deres rettigheder;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	25.5.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 30 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jacek Włosowicz

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	16.6.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 37 -: 4 0: 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnach, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx